

Til nr. 3

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af ændringsforslag nr. 1. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til nr. 4 og 5

Med ændringsforslagene præciseres, at i tilfælde, hvor den skattepligtige har et afskrivningsgrundlag, der er forskelligt fra de øvrige, skal den pågældende ikke bruge det fælles skateregnskab for hverken afskrivningsgrundlaget eller afskrivningssatser. Den skattepligtige kan i disse tilfælde selv vælge afskrivningssatser for anpartsvirksomhedens aktiver.

Til nr. 6

Det foreslås, at fristen for indberetning af det fælles skateregnskab til skattemyndighederne ændres fra den 1. februar til den 1. maj. Herved får revisorer m.fl. mere tid til at udarbejde regnskaberne i anpartsvirksomhederne.

Til nr. 7 og 12

Efter lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås leasingreglerne ophævet. Efter investeringsfundslovens § 3, stk. 8, kan henlæggelser til investeringsfunds ikke anvendes til forlods afskrivning på aktiver, der er omfattet af afsnit V A i afskrivningsloven. Efter etableringskontolovens § 7 B, stk. 2, anses anskaffelse af aktiver, der er omfattet af samme afsnit i afskrivningsloven, ikke som etablering og berettiger derfor heller ikke til forlods afskrivning på de nævnte aktiver.

I konsekvens af den foreslåede ophævelse af leasingreglerne kan ovennævnte bestemmelser ligeledes ophæves.

Det foreslås, at ophævelsen af de nævnte bestemmelser har virkning for aktiver, der anskaffes den 12. maj 1989 eller senere.

Til nr. 8 og 11

Opnår Fremskridtspartiet flertal i Folketinget fra og med 1993, vil indkomstskatten være endeligt afviklet i 1999, og det foreliggende forslag vil herefter ingen skade gøre.

Til nr. 9

Lovforslagets § 6, stk. 2 og 7, er med ændringsforslaget affattet på ny.

Efter lovforslaget udgør alle anparter tilhørende en anpartshaver i f.eks. samme kommanditselskab én virksomhed for anpartshaveren. Det indebærer f.eks., at for en anpartshaver, der har anskaffet en anpart før den 12. maj 1989 og en anpart den 12. maj 1989 eller senere i samme virksomhed, vil begge anparter udgøre én virksomhed.

Med ændringsforslaget præciseres det, at i disse tilfælde vil anparterne blive betragtet som to andele i samme virksomhed. Den anpart, der er anskaffet før den 12. maj 1989, vil dog fortsat blive beskattet efter gældende regler, mens den anpart, der er anskaffet den 12. maj 1989 eller senere, vil blive omfattet af lovforslagets bestemmelser om kapitalindkomstbeskatning og underskudsbegrænsning.

Ændringsforslaget til § 6, stk. 2, indeholder også en bestemmelse, der muliggør succession i afdødes anpart.

Efter de gældende regler er der ikke hjemmel til at lade arvinger og legatarer succedere i afdødes anpart, ligesom afdødes ægtefælle ved hendsiden i uskiftet bo heller ikke kan overtage afdødes anpart, uden at det efter lovforslaget bliver betragtet som en anskaffelse.

Endvidere vil gældende regler føre til, at en anpart, der udlægges længstlevende ægtefælle i forbindelse med skifte af uskiftet bo, anses for en nyanskaffelse efter lovforslaget.

Ændringsforslaget går ud på at undtage anskaffelse af anparter i ovennævnte situationer, således at anskaffelse i disse situationer ikke anses for at have fundet sted. Afgørende for, om lovforslagets regler finder anvendelse, vil herefter være, hvornår afdøde anskaffede virksomheden.

Til nr. 10

Før ligningslovens § 28 blev vedtaget af Folketinget den 21. september 1974, påviste Fremskridtspartiet reglens urimelighed, jf. Folketingstidende 1973-74 (2. samling), forhandlingerne sp. 8539-8541 og Tillæg B sp. 1656.

Fremskridtspartiet har fortsat en sej kamp efter disse retningslinier, se f.eks. L 38 af 17. december 1975 og L 182 af 16. april 1982 om ændringer i ligningsloven, jf. nærmere henholdsvis Folketingstidende 1975-76, forhandlingerne sp. 1631-1654, 3296-3309 og 3625-3630